

ویژگی بخشهای

مختلف اقتصادی سوئیس

کشاورزی، دامداری، صید و جنگل

ویژگی بخش کشاورزی و فعالیتهای مربوط به آن: از آنجا که کوه‌های آلپ قسمت بزرگی از خاک این کشور را فرا گرفته است تنها بخش کوچکی از اراضی کشور قابل کشت است. از سوی دیگر ارتفاع زیاد فلات سوئیس و نزولات جوی بیش از حد مانع از آن شده است که این کشور

کشاورزی گردد و به همین سبب زمین قابل کشت در سوئیس کم و کشاورزی کاری دشوار است. کشتزارها که بیشتر در دامنه‌های پرشیب ایجاد شده است باید به کمک خاکریز و ایجاد دیوارهای سنگی در برابر خطر بهمن حفظ گردد وگرنه از بین خواهند رفت.

تقریباً ۳۱۰۸۰ کیلومتر مربع یا به عبارتی ۷۶ درصد از کل مساحت این کشور مولد است. از این میزان حدوداً ۶ درصد زمین قابل کشت، ۲۰ درصد مرتع و چراگاه، ۲۴ درصد جنگل و ۲۶ درصد هم سایر اراضی است. قریب به ۹۹ درصد مزارع کمتر از ۱۷۵ جریب و نزدیک به ۷۵ درصد آنها کمتر از ۲۵ جریب وسعت دارند و به وسیله خانوارها اداره می‌شوند.

بخش اعظم زمینهای قابل کشت در منطقه «سرزمین میانی» قرار گرفته‌اند. مساحت زمینهای زیر کشت تقریباً ۶۴۰ هزار جریب است.

دولت سوئیس به سبب آنکه مایل است در صورت بروز جنگ یا بسته شدن راه‌های ورود کالا به کشور بتواند مواد غذایی مورد

احتیاج مردم را حتی الامکان خود تولید کند به منظور تشویق کشاورزی داخلی برای محصولات کشاورزی وارداتی سهمیه‌بندی و عوارض گمرکی وضع کرده است. عوارض وضع شده به نحوی است که قابلیت رقابت محصولات کشاورزی داخلی را با محصولات وارداتی حفظ می‌کند. از سوی دیگر قوانین فدرال متضمن این امر است که قیمت‌های محصولات کشاورزی همیشه به نحوی تعیین شود که هزینه‌های تولید را جبران نماید. اما این نکته قابل توجه است که سیاست‌های کشاورزی دولت به سبب افزایش هزینه‌ها و مشکلات موجود در زمینه فروش مازاد محصولات لبنی و گوشت، در حال ارزیابی مجدد می‌باشد.

میزان خود کفائی سوئیس در تولید محصولات کشاورزی مورد نیاز خود (تولید داخلی به عنوان درصدی از مصرف داخلی نشان داده شده است).

نوع محصول	متوسط برای سال‌های ۱۹۷۱/۷۲ - ۱۹۷۵/۷۶	۱۹۸۲	۱۹۸۶
گندم و جو	۷۸	۵۲	۵۶
علوفه	۲۶	۲۸	-
سیب زمینی	۱۱۸	۱۰۶	۹۸
شکر	۲۳	۴۳	۲۴
میوه	۸۱	۸۱	۸۲

(۱) جریب (Acre) حدود ۴۰۴۷ متر مربع است.

۹۹	۵۲	۴۳	سبزجات
۹۹	۹۹	۹۸	شیر
۸۱	۶۹	۷۲	کره
۱۴۶	۱۴۹	۱۴۳	پنیر
۹۴	۹۸	۹۳	کوبت گوساله
۹۵	۸۹	۷۸	" گوسفند
۱۰۰	۹۷	۱۰۱	" خوک
۵۰	۵۲	۵۵	نخم مرغ

EIu Country profile, *Switzerland 1987/1988*, p.13

مأخذ:

Swiss Federal Statistical office, *Switzerland in statistics*, 1988, p.7.

— انواع بهره‌برداری از زمینهای کشاورزی: اراضی کشاورزی سوئیس را از حیث بهره‌برداری می‌توان به دو دسته تقسیم نمود:

الف) زمینهایی که متعلق به افرادی است که بر روی آن کشت می‌کنند.
ب) زمینهای اجاره‌ای.

شمایی از نظام بهره‌برداری اراضی کشاورزی در سوئیس و روند آن بین سالهای ۱۹۶۵ تا ۱۹۸۵

۱۹۸۵	۱۹۷۵	۱۹۶۵	
۱۰۱۴۳۰	۱۱۱۸۵۰	۱۳۸۲۲۰	تعداد مزارع کشاورزی مرکب از زمینهای استیجاری و تحت مالکیت مزرعه‌داران
۴۰۹۸۲	۵۰۴۴۵	۶۶۶۷۶	مزارع کشاورزی تحت مالکیت مزرعه‌داران
۷۰۸۶۵	۷۶۳۸۶	۸۲۶۶۷	مزارع کشاورزی استیجاری
۴۲	۴۱	۳۵	درصد مزارع کشاورزی استیجاری*

* منهای زمینهای جنگلی

Swiss Federal Statistical office, *Switzerland in statistics*, 1988.

مأخذ

۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۲	
۵۷۷	۲۳۷	۲۳۴	گندم معمولی و گندم از نوع اسپلت
۲۴	۱۸	۲۳	چاودار
۳۱۱	۲۴۱	۲۳۴	جو
۵۳	۵۲	۶۰	جو صحرایی
۹۲۲	۷۱۱	۹۶۰	سیب زمینی
۸۶۰	۸۳۲	۸۳۶	چغندر قند
۳۶۰	۲۷۸	۵۲۲	سیب
۱۳۵	۱۷۲	۱۷۹	هلو
۲۶	۳۷	۵۳	آلو
۱۵۳	۲۰۹	۲۳۹	انگور

مأخذ: Europa pub. Ltd., *The Europa Yearbook, A World Survey 1986*, P. 2481.

محصولات عمده کشاورزی سوئیس عبارتند از: گندم معمولی و گندم از نوع «اسپلت»، چاودار، جو صحرایی^۱، سیب زمینی، چغندر قند، سیب، هلو، انگور و آلو. بعضی از محصولات لبنی سوئیس مانند پنیر این کشور از محصولات مهم محسوب شده و از شهرت فراوانی در جهان برخوردار است.

سهم فعالیت‌های بخش کشاورزی در تولید ملی: سهم بخش کشاورزی در اقتصاد سوئیس از سال ۱۹۶۰ به آرامی روبه کاهش گذاشته است.

سهم بخش خصوصی، تعاون و دولتی در کشاورزی: زمین‌های کشاورزی سوئیس در اختیار بخش خصوصی است و بخش‌های دولتی و تعاونی سهمی در مالکیت زمین‌های کشاورزی ندارند.

کشت و زرع و مراکز عمده تولید و میزان تولید محصولات مختلف: سوئیس از

رشته‌های عمده مربوط به کشاورزی:

(1) Spelt

(2) Oat

میزان برداشت غلات در واحد سطح بین سالهای ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۶ واحد کیلوگرم در هکتار

نوع محصول	۱۹۷۹ - ۸۱	۱۹۸۲	۱۹۸۵	۱۹۸۶	میانگین
گندم	۴۶۶۳	۴۲۶۲	۵۶۶۷	۵۱۵۰	۵۱۷۸
غلات دامی	۵۱۱۷	۶۰۵۳	۵۹۷۶	۵۲۳۲	۵۴۳۵
جو	۴۵۹۰	۵۹۷۷	۵۳۲۹	۴۲۹۶	۴۸۹۵
ذرت	۷۱۷۴	۷۰۳۳	۸۲۱۸	۷۹۸۲	۷۴۵۹
جاودار	۴۵۱۹	۵۴۷۹	۵۲۹۴	۴۵۱۲	۴۸۰۷
یولاف	۴۷۲۰	۵۰۸۶	۵۲۲۹	۴۲۱۹	۴۷۸۲
سیب زمینی	۳۷۸۳۴	۳۹۸۰۲	۳۸۷۹۸	۳۵۶۹۸	۳۷۹۶۷
حبوبات	۳۳۵۴	۴۰۷۴	۳۶۳۶	۳۶۹۹	۳۵۷۸
چغندر قند	۳۵۲۰۸	۲۵۹۹۵	۳۸۱۹۳	۳۸۶۲۷	۳۸۰۷۶
سبزیجات و صیفیجات	۳۰۶	۳۷۸	۳۶۲	۳۵۲	۳۳۵
میوه (منهای صیفیجات)	۷۳۲	۷۹۸	۶۸۰	۸۵۰	۷۵۴

F.A.O. Production Yearbook 1986 (Rome: FAO pub. 1988)

مأخذ

حیث میزان برداشت غلات در واحد سطح بین سالهای ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۶ در مقام چهارم در بین کشورهای اروپای غربی قرار دارد. سوئیس رابع است. میزان تولید محصولات مختلف: گله‌داری و تولید محصولات لبنی در مناطق کوهستانی

جدول زیر تعداد دامها و تولیدات لبنی

دامپروری و مراکز عمده تولید و این کشور را نشان می‌دهد:

نوع دام	۱۹۷۹ - ۸۰	۱۹۸۲	۱۹۸۵	۱۹۸۶	میانگین
گوسفند (هزار رأس)	۳۵۰	۳۶۱	۳۵۷	۳۶۵	۳۵۵
بوز (")	۸۰	۷۹	۸۰	۸۰	۸۰
گاو (")	۳۰۰۸	۱۹۲۳	۱۹۲۶	۱۹۰۲	۱۹۶۶

۱۲۵۴۱۶	۱۳۱۴۰۰	۱۲۶۴۰۰	۱۲۹۵۰۰	۱۲۱۷۳۲	بنسیر
۳۶۶۳۳	۳۷۰۰۰	۳۷۸۰۰	۳۸۴۰۰	۳۵۵۳۳	کره و روغن نماتی (تن)

F.A.O. *Production Yearbook 1986* Table 101.

مأخذ

صید و شکار و مراکز عمده تولید و میزان تولید محصولات مختلف: صید ماهی در دریاچه های متعدد سوئیس که در داخل این کشور و یا در مرزهای آن قرار گرفته اند صورت می گیرد. صید داخلی در سال ۱۹۸۶، ۱۰ درصد از نیاز مردم به ماهی را تأمین می کرده است.

جدول زیر میزان صید را در آبهای داخلی - برحسب تن - در کلیه مراکز صید نشان می دهد:

سال	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	میانگین
میزان صید	۳۹۱۱	۳۹۸۲	۳۸۲۰	۳۸۹۰	۳۵۰۰	۳۶۷۶	۳۸۵۹	۳۹۱۷	۳۹۸۵	۴۳۸۳	۳۸۹۳

Yearbook of Fishing Statistics, Vol. 60, (1985), Table 172.

مأخذ

میزان تولید چوب گرد و هیزم بین سالهای ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۶ (هزار متر مکعب)

نوع محصول	۸۱ - ۱۹۷۹	۱۹۸۲	۱۹۸۵	۱۹۸۶
چوب گرد	۴۴۰۰	۴۹۶۵	۴۵۳۰	۴۸۶۱
هیزم	۸۸۷	*۸۷۰	*۸۷۰	*۸۷۰

* بنسیر بینتی

FAO. *Yearbook of Forest Products 1986*, (Rome: FAO pub. 1988), pp 3, 17.

جنگل و محصولات آن و مراکز عمده تولید و میزان تولید محصولات مختلف: در اول ژانویه سال ۱۹۸۵ جنگلهای تجاری سوئیس ۱/۰۴ میلیون هکتار (۵ درصد از کل مساحت کشور) وسعت داشتند. حدود ۶۴ درصد از اراضی جنگلی تحت مالکیت اجتماعها و تعاونیهاست، ۶ درصد تحت مالکیت دولتهای ایالتی و فدرال و ۳۰ درصد بقیه متعلق به بخش خصوصی است. در سال ۱۹۸۴ تولید چوب از جنگلهای کشور به ۴/۹۶ میلیون مترمکعب بالغ گردیده و این در حالی است که در همان سال میزان مصرف داخلی ۶/۹ میلیون مترمکعب بوده است (۱۱ درصد بیش از سال ۱۹۸۳).

صنعت، معدن، انرژی:

ویژگیهای بخش صنعت، معدن، انرژی

الف) ویژگیهای بخش صنعت: توسعه صنعتی سوئیس عمده تحت تأثیر ویژگیهای جغرافیایی این کشور قرار گرفته است. از آنجا که سوئیس فاقد مواد اولیه مورد استفاده در صنایع است. صنعت این کشور به سوی تولید کالاهای نهائی^۱ گرایش یافته است. صنایع سوئیس حول چهار محور عمده رشد یافته اند:

۱) صنایع نساجی که نقش کلیدی در

صنعتی شدن سوئیس در قرن نوزدهم و ایجاد صنایع ماشینی (این صنایع با تولید ماشین آلات نساجی شروع به کار کرد و با توسعه راه آهن گسترش یافت) و صنایع شیمیائی داشته است. (در این زمینه بنگاه های مهم تولیدی قبل از آنکه به تنوع بخشیدن به کار خود وارد صنایع داروسازی شوند کار خود را با تولید انواع و اقسام رنگها شروع کردند).

۲) ساعت سازی کماکان به صورت یک تک بخش^۲ باقی مانده است (البته اگر از نقش این رشته در کمک به توسعه صنایع ابزارآلات علمی چشم پوشی کنیم).

۳) صنایع کشاورزی و غذایی که از عمل آوردن محصولات لبنی منطقه آلپی سوئیس نشأت گرفته است (پنیر، شکلات، شیر تغلیظ شده ...)

۴) برق آبی به عنوان یک منبع انرژی زا عاملی قوی در توسعه صنایع مهندسی برق بوده است.

در واقع سوئیس توانسته است نقش مهمی در صنایع فوق الذکر کسب کرده و این نقش را عمده حفظ نماید.

در اکثر موارد تغییرات ساختاری که در صنایع سوئیس حادث شده شبیه تغییرات مشابه آن در بخش صنایع سایر کشورهای صنعتی در فاصله سالهای ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۰ بوده است. به همین علت تفاوتهای

1) Finished Goods

2) Mono - sector

ساختاری که بین صنایع سوئیس و صنایع سایر کشورهای صنعتی در سال ۱۹۶۰ وجود داشت در اوایل دهه ۱۹۸۰ نیز به همان شکل باقی مانده است. نتایج عمده این تغییرات ساختاری این بود که کاهش سهم صنعت در تولید ناخالص داخلی سوئیس قابل ملاحظه تر از اکثر کشورهای اروپایی بود. از سال ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۰ نسبت ارزش افزوده بخش صنعت به تولید ناخالص داخلی در سوئیس، ۸/۳ درصد کاهش داشت در حالیکه این نسبت برای سایر کشورهای اروپایی عضو «OECD» فقط ۳/۷ درصد بود. اما با توجه به اینکه در دهه ۱۹۶۰ بخش صنعت سهم بسیار بیشتری در ارزش افزوده نسبت به متوسط اروپا داشت بطور کلی سهم صنعت در تولید ناخالص ملی هنوز بیشتر از سایر کشورهای اروپایی است.

در باب عملکرد تکنولوژیک صنایع سوئیس، آنچه بدو باید اشاره کرد این است که سوئیس همیشه هم خود را صرف صنایع

با تکنولوژی پیچیده نموده است. این کشور منابع قابل توجهی را صرف تحقیق و توسعه کرده است. بطور متوسط بین سالهای ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۳، ۲/۳ درصد از تولید ناخالص ملی (GNP) صرف این امر گشته و سبب شده است که سوئیس از این لحاظ در حدود کشورهای عضو «OECD» قرار گیرد. بخش عمده این هزینه ها صرف کاربردهای غیرنظامی می شود. اما با توجه به رشد سریع تکنولوژی های جدید به نظر می رسد که موقعیت سوئیس از این حیث به قوت بیست سال گذشته نباشد.

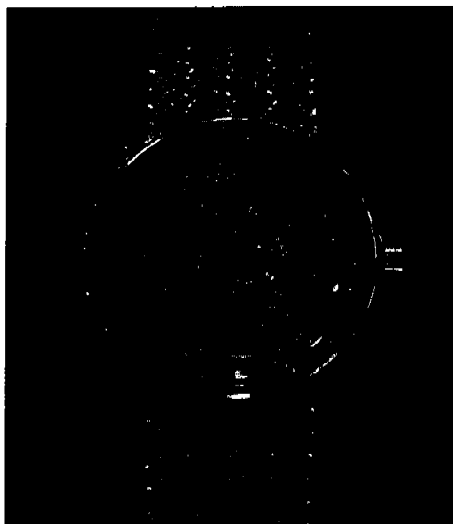
ب) ویژگیهای بخش معدنی: سوئیس از حیث منابع معدنی فقیر است، تنها مواد معدنی که اکنون در این کشور استخراج می گردد سنگ نمک و نمادی هستند که در فعالیتهای ساختمانی مورد استفاده قرار می گیرند.

سهم بخش صنعت بصورت درصدی از «GDP» برای سوئیس، اعضای «OECD» و کشورهای کوچک اروپا

سال	۱۹۶۰	۱۹۷۰	۱۹۸۰	۱۹۸۲	۱۹۸۶
سوئیس	۲۷/۹	۳۶/۱	۲۹/۴	۲۷/۹	۲۶
اعضای OECD	۳۱/۵	۳۰/۲	۲۷/۸	۲۶/۲	-
کشورهای کوچک اروپا	۲۶/۵	۲۵/۸	۲۲/۸	۲۱/۸	-

مأخذ (OECD, OECD Economic Surveys 1984/1986, Switzerland, (Paris:OECD Pub,1987)

در ۵۰۰ کارخانه که مستقیماً ناشی از توسعه تکنولوژیک بوده است، یکی از مهمترین این تحولات است. از دیگر تحولات: باید از ظهور ساعت‌های کوارتز نام برد که سوئیسی‌ها خود مبتکر آن بودند ولی نتوانستند این اختراع خود را در دهه ۷۰ به موقع به بازارهای جهانی معرفی کنند. در طی سالهای ۱۹۸۶ سوئیسی‌ها در حدود ۵۹/۷ میلیون عدد ساعت به ارزش کلی چهار میلیارد و سیصد و چهل میلیون فرانک تولید کرده‌اند. براساس این آمار میتوان گفت که سوئیس تنها حدود ۱۰ درصد از کل ساعت‌های عرضه شده به بازارهای جهان را در سال ۱۹۸۶ تولید نموده است، ولی از حیث ارزش ۴۵ درصد از سهم بازار متعلق به آنها بوده است و این در حالی است که ژاپنی‌ها تنها ۳۵ درصد از این بازار را (چه از حیث ساعت‌های تولید شده و چه از حیث ارزش آنها) در اختیار داشتند. اگر ساعت‌های لوکس و گرانبها^۲ را در نظر بگیریم به این نتیجه می‌رسیم که سهم در خور توجهی از بازار جهانی، (حدود ۸۵ درصد) آنرا سوئیسی‌ها در اختیار دارند. تا پنج سال پیش کشورهای صنعتی شرق دور، بازار ساعت‌های ارزان قیمت را کاملاً در دست داشتند. اما ساعت‌سازان سوئیسی با ارائه ساعت‌هایی معروف به «ساعت S»^۳ توانستند جای پای خود را در

رشته‌های عمده مربوط به صنایع:

(الف) صنعت ساعت‌سازی: بدون شک یکی از مهمترین رشته‌های صنایع سبک سوئیس صنعت ساعت‌سازی است، که سابقه آن در این کشور به قرن شانزدهم^۱ میلادی برمی‌گردد. سوئیس به دلائل متعدد، از جمله پیشگام بودن در این صنعت و کیفیت خوب محصولاتش از شهرت قابل ملاحظه و عالمگیر در این زمینه برخوردار است.

در طی بیست سال گذشته صنعت ساعت‌سازی سوئیس دوران پُر تحولی را پشت سر گذاشته است. افت شدید تعداد شاغلین در این صنعت از ۹۰ هزار نفر در ۱۶۰۰ کارخانه در سال ۱۹۷۰ به ۳۰ هزار نفر

(۱) صنعت ساعت‌سازی در سوئیس در سال ۱۶۰۱ میلادی در شهر ژنو بوجود آمد.

(۲) ساعت‌های با قیمت بیش از ۲۰۰۰ فرانک سویس

3) Swatch

این بخش از بازار باز کنند. در رابطه با ساعتهای متوسط البهاء^۱ حرکت مشابهی صورت گرفته است.

ب) صنایع ساخت ماشین افزار: سوئیسسی ها یکی از سازندگان قدیمی ماشین افزار محسوب میگردند. حدود ۸۷ درصد از کل محصولات این بخش از صنعت به خارج صادر میگردد. در واقع سوئیس پس از ژاپن و آلمان فدرال در مقام سوم از صادرکنندگان ماشین افزارهای فلزکاری قرار دارد. برآوردها حاکی از آن است که در سال ۱۹۸۷ ارزش تولیدات این بخش به دو میلیارد و چهارصد و شصت و چهار میلیون دلار رسیده است. که از این میان دو میلیارد و یکصد و هشتاد و شش میلیون دلار مربوط به ماشینهای برش و مابقی مربوط به ماشینهای نورد بوده است. این میزان معادل ۱ درصد از تولید ناخالص ملی سوئیس است و بدین معناست که اهمیت این بخش در اقتصاد سوئیس بسیار بیشتر از اهمیت آن در اقتصاد ژاپن (۴/۰ درصد) و اقتصاد آلمان فدرال (۶/۰ درصد) است. در سال ۱۹۸۷ به سبب شرایط بازار بین المللی از یکسو و قدرت فرانک سوئیس از سوی دیگر، صادرات این بخش نسبت به سال ۱۹۸۶، ۵/۵ درصد کاهش یافته و به دو میلیارد و صد و چهل و نیم میلیون دلار رسیده

است. در حال حاضر حدود ۱۱۰ شرکت در سوئیس در این زمینه مشغول به فعالیت هستند. این شرکتها رو بهمرفته حدود چهارده هزار و صد نفر را در استخدام خود دارند. ماشین افزارهای ساخت سوئیس بسیار متفاوتند و شامل دستگاههای خراطی، ماشینهای «CNC» و بسیاری از ابزار دیگر میگردند.

وضعیت عمومی بخش انرژی: سوئیس به سبب داشتن رودخانه های پرآب متعدد از منابع وسیعی برای تولید برق آبی برخوردار است. اما تقریباً تمامی این منابع به طور کامل مورد بهره برداری قرار گرفته اند. نکته ای که در این رابطه قابل توجه است، این است که میزان آن شدیداً تحت تأثیر شرایط آب و هوایی — در فصول مختلف سال — قرار دارد. گذشته از برق آبی دیگر منابع داخلی انرژی محدودند. گرچه برق آبی مهمترین منبع داخلی تأمین انرژی است، اما بخش اعظم انرژی مورد نیاز کشور را نفت تأمین می کند. سوئیس فاقد ذخایر نفتی است. از این روست که تمام نفت مورد احتیاج خود (از جمله نفتی که به مصرف تأمین انرژی می رسد) را از خارج وارد می کند. صرف نظر از منابع گازی محدودی که در سال ۱۹۸۱ در منطقه فینستروالد^۲ کشف

۱) ساعتهایی با قیمت بین ۱۰۰ تا ۱۰۰۰ فرانک سوئیس.

مصرف برق و گاز به چشم میخورد. تلاشهای وسیعی نیز در جهت بازیافت انرژی و جلوگیری از اتلاف آن صورت گرفته است. مقامات ذی ربط پیش بینی می کردند که بین سالهای ۱۹۸۲-۸۶ نرخ سالانه افزایش مصرف انرژی ۱/۵ تا ۲/۵ درصد باشد اما در عمل این نرخ ۲/۷ درصد بود.

شد و در پایان سال ۱۹۸۴ مورد بهره برداری قرار گرفت، سوئیس ناچار است مابقی گاز طبیعی مورد احتیاج خود را نیز از خارج وارد نماید. براساس قراردادهایی که با شرکتهایی که عمده آلمانی و هلندی هستند منعقد شده است، قرار است این شرکتهای گاز طبیعی مورد احتیاج سوئیس را تا سال ۲۰۰۰ تأمین نمایند.

صادرات انرژی و مواد مولد انرژی:

میزان صادرات انرژی سوئیس در سال ۱۹۸۵ بترتیب ۹۴۲۰ تراژول فرآورده های نفتی، ۱۰۴۰ تراژول گاز طبیعی، ۸۳۱۵۰ تراژول برق، ۵۰ تراژول سوخته های جامد بوده است که مجموعاً بالغ بر ۹۳۶۶۰ تراژول می شود.

منابع ذغال سنگ سوئیس دارای ذخایری ناچیزند، لذا این ماده انرژی را نیز از خارج وارد می شود. سوئیس اینک دارای پنج نیروگاه اتمی است که ۳۹ درصد از برق مورد نیاز کشور را تأمین می کنند.

مصرف کل انرژی و مواد انرژی زا: در سال ۱۹۸۶ مصرف نهایی انرژی به ۲۵/۳ میلیون تن معادن ذغال سنگ رسید که ۲/۲ درصد بیشتر از سال ۱۹۸۵ بود. در سالهای اخیر گرایش قوی به سوی کاهش مصرف نفت و مشتقات آن و در عوض افزایش

واردات انرژی و مواد مولد انرژی: در سال ۱۹۸۶ واردات نفت و مشتقات آن با هزینه ای معادل ۳/۸ میلیارد فرانک سوئیس

تولید انرژی: جدول زیر میزان تولید انرژی در سال ۱۹۸۵ را به تفکیک مواد مولد انرژی نشان میدهد.

واحد تراژول: هر تراژول معادل انرژی حاصل از سوزاندن ۳۴٫۷ تن ذغال سنگ است.

برق آبی	۱۵۱۱۵۰
گاز	۶۰۰
جوب	۱۰۹۹۰
ضایعات	۲۲۵۷۰
انرژی اتمی	۲۳۲۳۹۰
تولید کل	۴۱۷۷۰۰

(واحد ترازول)

میزان مصرف مواد مختلف انرژی‌زا در سالهای ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷

درصد هم	درصد هم	درصد	۱۹۸۷	۱۹۸۶	
در ۱۹۸۷	در ۱۹۸۶	تغییرات			
۳۷/۳	۳۷/۵	۲/۲	۲۸۲۷۶۰	۲۷۷۶۸۰	نفت (۱)
۱۸/۱	۱۸/۱	۳/۲	۱۳۸۰۸۰	۱۳۳۸۵۰	گازوئیل
۵/۲	۵/۲	۲/۹	۴۰۰۷۰	۳۸۹۲۰	سوخت جت
۵/۱	۵/۱	۳/۲	۳۸۷۳۰	۳۷۵۱۰	نفت کوره
۶۵/۷	۶۵/۹	۲/۸	۵۰۱۶۴۰	۴۸۷۹۸۰	کل فرآورده‌های نفتی
۲۰/۶	۲۰/۶	۲/۹	۱۵۶۹۳۰	۱۵۲۴۵۰	برق
۷/۷	۷/۴	۷/۹	۵۸۷۰۰	۵۴۴۲۰	گاز
۲/۱	۲/۳	۴/۸	۱۶۳۹۰	۱۷۲۲۰	ذغال و کک
۱/۵	۱/۶	۱/۳	۱۱۷۸۰	۱۱۶۳۰	جوب
۱/۵	۱/۳	۱۴/۱	۱۱۲۵۰	۹۸۶۰	حرارت منطقه‌ای (۲)
۰/۹	۰/۹	۰/۵	۶۵۶۰	۶۵۳۰	ضایعات صنعتی (۳)
۱۰۰/۰	۱۰۰/۰	۳/۱	۷۶۳۲۵۰	۷۲۰۰۹۰	کل مصرف نهایی

Swiss Federal Statistical Office, 1988, P.8.

مأخذ

برق وارداتی سوئیس را نیز نیروگاه‌های اتمی فرانسه که در آنسوی مرزهای سوئیس با این کشور قرار دارند تأمین می‌نمایند. وابستگی فزاینده سوئیس به برق وارداتی سبب نگرانی مقامات مسؤل کشور گشته است.

(۴ درصد از کل واردات سوئیس) ۶۶ درصد از مصرف نهایی انرژی را تأمین نموده است. بیشتر نفت کوره و بنزین مورد نیاز را همسایه‌های این کشور در جامعه اروپا تأمین می‌کنند. کارپالایش نفت خام وارداتی بر عهده دو پالایشگاه داخل است که ۳۴ درصد از احتیاجات کشور را تأمین می‌کنند.

سیستم بانکی و بیمه: بانک ملی سوئیس^۴

(1) Petroleum Fuels

3) Industrial waste

(2) District Heating

4) Swiss National Bank (SNB)

میزان کل واردات انرژی سوئیس در سال ۱۹۸۵
(واحد ترازول)

۲۰۲۸۰	سوختهای حامد
۱۷۹۸۲۰	نفت خام
۳۷۵۲۷۰	فرآورده های نفتی
۶۰۸۲۰	گاز طبیعی
۵۲۲۴۰	سرب
۶۸۸۲۳۰	کل واردات

رسمی دیگر و بخش خصوصی است تعیین می شوند. دفتر مرکزی بانک در دو شهر زوریخ و برن قرار دارد.

پنج بانک بزرگ تجاری سوئیس عبارتند از سوئیس بانک کور پوریشن^۱ (مقر آن در بال است)، یونیون بانک سوئیس^۲ (مقر آن در زوریخ است)، بانک اعتبارات سوئیس^۳، بانک مردم سوئیس^۴ و بانک لئو^۵ (I.C.U). بانکهای فوق الذکر انواع و اقسام خدمات بانکی را به مشتریان خود ارائه می دهند و تلاش زیادی در گسترش شبکه ای از شعب خود در خارج از کشور دارند. علاوه بر اینها باید از بانکهای ایالتی نام برد که هر یک توسط دولت ایالات مربوطه تضمین شده اند. شمار این بانکها در پایان سال ۱۹۸۵ به ۲۹ می رسد. قانون، اکثر بانکهای ایالتی را از فعالیت در زمینه امور مالی بین المللی باز میدارد. از این روست که این بانکها بیشتر به فعالیتهای سنتی از قبیل: ارائه حسابهای پس انداز، رهن و غیره می پردازند. بانکهای محلی (Local Banks) نیز خدمات مشابهی را در اختیار بانکهای ایالتی قرار می دهند. در پایان سال ۱۹۸۵، ۲۴ بانک خصوصی وجود داشت. منبع اصلی درآمد آنها را حسابهای امانتی^۶ تأمین می کنند.

مأخذ EIU, *Op cit.*, P.5.

که در سال ۱۹۰۶ تأسیس شده است در رأس سیستم بانکی این کشور قرار دارد. وظایف این بانک عبارت است از: الف) اعمال سیاست پولی دولت ب) عمل کردن به عنوان آخرین منبع استقراض برای سیستم بانکی ج) ارائه خدمات بانکی به دستگاههای دولتی. گرچه از بین چهار عضو هیئت مدیره بانک ۲۵ نفر از آنان را دولت معین می کند مع هذا بانک ملی سوئیس از استقلال عمل بسیاری در تعیین اهداف سیاستهای پولی برخوردار است و در انتخاب سیاستهای کلی اقتصادی نیز نقش بسزائی دارد. پانزده عضو دیگر هیئت مدیره بانک از سوی سهامداران بانک که شامل بانکهای ایالتی (cantonal Banks) مؤسسات

1) Swiss Bank Corp.

2) Union Bank of Switzerland

3) Crédite Suisse

4) Swiss Volks bank

5) Leu Bank

6) Fiduciary Accounts

کشور مانند بعضی از کشورهای نظیر انگلستان و آمریکا یک جایگاه طبیعی برای تجارت و مایه بین الملل نیست. از سوی دیگر دولت نیز با ایجاد تسهیلات برون مرزی، مشوقهای مالیاتی یا نظارت بانکی، مانند بعضی از اقتصادهای کوچک دیگر (هنگ کنگ، سنگاپور) سعی نکرده است که فعالیتهای مالی را تشویق نماید. بلکه ترکیبی از ویژگیهای خاص اقتصادی و سیاسی سوئیس نظیر رشد اقتصادی قابل توجه، تورم اندک، مازاد تراز پرداختها، بیطرفی سیاسی، رازداری بانکها و یک سیستم بانکداری جهانی سبب ایجاد اعتماد و اطمینان نسبت به بازارهای مالی این کشور شده است. هیچ کدام از عناصر فوق مختص سوئیس نیست ولی کمتر کشوری پیدا می شود که تمام این ویژگیها را یکجا در خود جای دهد.

موقعیت جغرافیایی سوئیس در قلب اروپا، رل مهمی در متحول شدن این کشور به یک مرکز مالی داشت. تصادفی نیست که مرکز بانکداری سوئیس در ژنو و بال که نزدیک به فرانسه و آلمان هستند ظهور نمودند. علاوه، رایج بودن سه زبان عمده اروپایی (فرانسه، آلمانی، ایتالیایی) گسترش بانکداری بین المللی در سوئیس را تسریع نموده است.

بیمه: گرچه بانکداری سوئیس دارای اهمیت فراوانی است ولی بخش مالی این

بانکهای دولتی عبارتند از: بانکهای ایالتی (متعلق به ایالتها هستند)، بانکهای پس انداز محلی (سرمایه آنها را شهرداریها فراهم کرده اند). در پایان سال ۱۹۸۴ بانکهای دولتی ۱۶ درصد از کل داراییهای بانکها را به خود اختصاص دادند. بانکهای خصوصی عمده به صورت شرکتهای سهامی و تعاونی سازماندهی شده اند. گرچه بانکهای سوئیس در تمام رشته های بانکی فعالیت می کنند، اما به مرور زمان هر کدام در رشته یا رشته های خاصی تخصص پیدا کرده اند. بانکهای ایالتی، ناحیه ای و بانکهای پس انداز و وام در ارائه حسابهای پس انداز و رهن بلندمدت تخصص یافته اند در حالیکه بانکهای موسوم به بانکهای بزرگ فعالیتهای خود را در زمینه دادن وام به شرکتها و یا کشورها متمرکز کردند. اما، دهه گذشته شاهد گسترش حوزه فعالیت بانکها بوده است بنحویکه بانکهای بزرگ از طریق بسط شبکه بانکی خود در داخل سعی کردند فعالیتهای خود را گسترش دهند. بانکهای ایالتی و محلی هم به طور فزاینده ای وارد میدان مدیریت سهام و اوراق قرضه گشته اند.

شرایطی که منجر به تبدیل سوئیس به یک بازار مالی بین المللی گردید: تاریخ سوئیس نشان دهنده تأثیر مهم بعضی از عوامل در تحول مراکز مالی این کشور است. به دلیل کوچک بودن اقتصاد سوئیس این

کشور بهیچ روی تنها محدود به بانکداری نیست. این کشور همچنین یکی از شناخته شده ترین مراکز بیمه جهان است. تا پیش از سال ۱۹۸۶ کل حق بیمه دریافتی توسط شرکتهای بیمه عمر، بیمه غیرعمر و بیمه اتکایی سوئیس و شرکتهای وابسته به آنها در خارج به ۵۰ میلیارد فرانک سوئیس رسید و از آن پس تا سال ۱۹۸۸ به نحو قابل ملاحظه ای افزایش یافته است.

نقطه اتکاء شرکتهای بیمه سوئیس اقتصاد ملی این کشور است. شرکتهای بیمه این کشور مشکل بتوانند بازار داخلی جذاب تری آرزو کنند. آماري که در سال ۱۹۸۸ از سوی دولت فدرال انتشار یافت حاکی است که هزینه های مربوط به تأمین اجتماعی و سایر موارد بیمه مهمترین قلم را در بودجه خانوارهای سوئیسی تشکیل می دهد (چیزی حدود ۱۶ درصد). و این در حالی است که تنها ۱۳/۲ درصد از درآمد مردم صرف کرایه منزل می گردد.

علاوه بر یک بازار بسیار خوب داخلی، گروه های بیمه گر سوئیسی در بازارهای خارج نیز به چشم یک وزنه نگر بسته می شوند. زورینخ بعد از لندن به عنوان دومین مرکز مهم بیمه گری در جهان محسوب می گردد، از کل فعالیتهای مربوط به بیمه اتکایی و عادی - که حق بیمه ناشی از آن در سال ۱۹۸۶ به ۳۷ میلیارد فرانک سوئیس

بالغ می شد - حدود نیمی متعلق به مشتریان غیر سوئیسی بود. البته این تعداد شامل ۱۵ میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلاری که شرکتهای بیمه وابسته فعال در خارج (در سال ۱۹۸۵) کسب کرده اند نمی شود. این بدان معناست که شرکتهای بزرگ بیمه در داخل سوئیس در خارج از این کشور نیز سهم عمده ای دارند.

سیستم ارزی: از ۲۳ ژانویه سال ۱۹۷۳ فرانک سوئیس در بازارهای ارزی شناور بوده است. از آن زمان تا کنون مقامات ذی ربط کشور برای جلوگیری از نوسانات شدید فرانک و حفظ برابری آن در محدوده ای معین به تغییر نرخ بهره یا دخالت در بازارهای ارزی توسل جستجسته اند. تا پیش از سال ۱۹۷۳ سوئیس از یک نظام ثابت نرخ ارزها پیروی می نمود.

نرخ بهره: نرخهای پائین بهره در سوئیس، انعکاس نرخ پائین تورم، بدهی کم بخش عمومی و مازاد ساختاری حسابجاری این کشور است. همچنین نرخهای پائین بهره بازتاب این انتظار است که در میان مدت، در نتیجه عملکرد خوب اقتصاد کشور، نرخ برابری فرانک سوئیس در بازارهای ارزی افزایش خواهد یافت. نرخهای بهره کوتاه مدت از نیمه سال ۱۹۸۵ - که نرخ برابری فرانک در حال افزایش بود و نرخ تورم

1) Non-life Insurance

سال	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	۱۹۸۵	۱۹۸۶	۱۹۸۲-۱۹۸۶
نرخ بازار بول	۱/۳۲	۳/۳۳	۳/۳۴	۳/۷۵	۳/۵۴	۲/۹۶
نرخ سپرده سه ماهه	۴/۴	۳/۳۱	۳/۷۷	۴/۳۶	۳/۶۳	۳/۸۹
نرخ بهره اوراق قرضه دولتی	۴/۸۳	۴/۵۲	۴/۷۱	۴/۷۷	۴/۳	۴/۶۳

مأخذ

Lloyds Bank, *Switzerland Economic Report 1987*, P.7.

می‌داد و در طی سال مذکور صادرات مواد اولیه و کالاهای نیمه ساخته مانند سال قبل از آن از وضعیت خوبی برخوردار بود. در سه ماهه اول سال ۱۹۸۶ به علت کاهش زیاد فعالیتهای اقتصادی در کشورهای عمده عضو «OECD» حجم صادرات سوئیس کاهش یافت ولی با افزایش فعالیتهای اقتصادی در این کشورها در سه ماهه دوم سال ۱۹۸۶ صادرات سوئیس بالنسبه افزایش پیدا کرد. لکن باید توجه داشت که بهبود صادرات سوئیس در طول نیمه اول سال ۱۹۸۶ تمام صنایع را یکسان تحت تأثیر قرار نداد بلکه بعضی از رشته‌های صنایع سفارشهای بیشتری نسبت به بقیه دریافت نمودند، به این ترتیب که صادرات کالاهای سرمایه‌ای ۷/۵ درصد و صادرات کالاهای مصرفی ۱/۲ درصد افزایش داشت و هیچ افزایشی در صادرات مواد اولیه و کالاهای نیمه ساخته مشاهده نشد.

کاهش می‌یافت - روند نزولی داشته است. حرکت نرخهای بهره بلندمدت خیلی کمتر مشخص است ولی این نرخها نیز از نیمه سال ۱۹۸۵ به نحو قابل توجهی کاهش پیدا کرده اند. نرخهای بهره حقیقی در طول سال ۱۹۸۶ افزایش پیدا کردند اما کماکان در میان پایینترین‌ها در جهان هستند.

بازرگانی خارجی:

الف) صادرات: در سال ۱۹۸۵ عملکرد صنایع صادراتی سوئیس بهبود قابل ملاحظه‌ای یافت، در همین سال حجم صادرات با ۹/۱ درصد افزایش، بیشترین رشد از سال ۱۹۷۶-۱۹۷۷ را نشان می‌داد. این میزان رشد دو برابر متوسط نرخ رشد، میان کشورهای عضو «.....» است. در سال ۱۹۸۵ صادرات کالاهای سرمایه‌ای با ۱۰/۷ درصد افزایش بیشترین رشد را نشان

ب) واردات: در سال ۱۹۸۵ کلّ واردات از نظر حجم به رشد خود ادامه داد. اگرچه ۵ درصد نرخ رشد برای واردات در این سال، در مقایسه با نرخ رشد ۴ درصد تولید ناخالص ملی در سال ۱۹۸۵ و کتّش درآمدی ۲ برای واردات در درازمدت، ملایم و معتدل است. در همین سال نرخ افزایش ۹ درصدی واردات کالاهای سرمایه‌ای بطور حقیقی، قابل توجه بود که انعکاسی از افزایش سرمایه‌گذاری سوئیس در زمینه این قبیل کالاها بود. اما واردات حقیقی کالاهای نیم‌ساخته و مواد اولیه از ۱۰/۱ درصد کل واردات به ۷/۶ درصد در سال ۱۹۸۵ کاهش یافت و در همین مدت واردات مواد انرژی‌زا نیز از لحاظ حجمی تقلیل یافت.

در نیمهٔ اول سال ۱۹۸۶، رشد واردات از لحاظ حجمی شتاب بیشتری یافت و به ۹/۹ درصد رسید و به این ترتیب از رشد حقیقی صادرات فراتر رفت. در حالیکه واردات کالاهای سرمایه‌ای همچنان به رشد قوی خود ادامه داد. واردات کالاهای نیم‌ساخته و مواد انرژی‌زا کماکان افت کرد ولی واردات بطنی کالاهای مصرفی ۱۳/۴ درصد افزایش پیدا کرد.

کلیاتی از مقررات گمرکی: پس از پایان جنگ جهانی دوم سوئیس به عضویت چند سازمان بین‌المللی که هدف آنها از

میان برداشتن موانع گمرکی بود پیوست. در سال ۱۹۴۸ این کشور به عضویت «OECD» و در سال ۱۹۵۸ به عضویت (موافقت‌نامه پولی اروپا) «(EMA)»^۱ درآمد. سوئیس در سال ۱۹۶۶ به عضویت «GATT» درآمد و این در حالی بود که در سال ۱۹۶۰ عضویت در (اتحادیه تجارت آزاد اروپا) «EFTA» را نیز پذیرفته بود.

گرچه سوئیس خود را طرفدار تجارت آزاد قلمداد می‌کند اما برای مقاصد دفاعی با وضع عوارض گمرکی بر مواد غذایی از کشاورزی داخلی حمایت می‌کند. سازمان گمرکی سوئیس که در سال ۱۹۲۱ تأسیس شد در واقع وسیله‌ای برای ایجاد درآمد دولت است. لازم به تذکر است که قرار گرفتن سوئیس در قلب اروپا سبب شده است که این کشور عوارض گمرکی قابل ملاحظه‌ای بصورت حق ترانزیت از کالاهائیکه از این کشور عبور می‌نمایند دریافت دارد.

عوارض گمرکی را از حیث نرخ آنها می‌توان به سه دسته تقسیم کرد:

الف) نرخ پائین برای مواد اولیه.

ب) نرخ متوسط برای کالاهای نیمه‌تمام.

ج) نرخ بالا برای کالاهای ساخته شده

ارزش واردات و سهم آن در تولید ملی:
ارزش واردات سوئیس از سال ۱۹۸۲ تا سال

1) European Monetary Agreement

ارزش واردات سوئیس و سهم آن در تولید ناخالص داخلی
در سالهای ۱۹۸۲ تا ۱۹۸۶

(ارقام به میلیون فرانک
سوئیس به قیمت جاری):

سال	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	۱۹۸۵	۱۹۸۶
میزان GDP	۱۹۵۹۸۰	۲۰۳۸۶۵	۲۱۳۲۳۰	۲۲۷۹۵۰	۲۴۲۹۴۵
ارزش واردات	۵۸۰۶۰	۶۱۰۶۴	۶۹۰۲۴	۷۲۷۵۰	۷۳۵۱۲
سهم واردات در تولید ملی	۳۰٪	۳۰٪	۳۲٪	۳۲٪	۳۰٪

مأخذ

EIU, *Switzerland Country Profile 1987/88*

در سال ۱۹۸۶ ارزش صادرات سوئیس تنها اندکی بیش از سال قبل از آن بود. این امر بیانگر آن است که صنایع سوئیس باید برای مقابله با افزایش نرخ برابری فرانک بر قابلیت رقابت کالاهای خود بیفزایند. در این سال قیمت کالاهای صادراتی بطور متوسط ۲/۸ درصد افت داشت و این در حالی بود که حجم وزنی صادرات ۳/۴ درصد افزایش داشت.

۱۹۸۵ نسبتاً به آرامی افزایش یافته است. گرچه در سال ۱۹۸۶ کاهش یافت اما این نه به علت کاهش حجم واردات بلکه به سبب کاهش قیمت‌های کالاهای وارداتی بوده است.

ارزش صادرات و سهم آن در تولید ملی:
ارزش صادرات سوئیس بین سالهای ۱۹۸۲ تا ۱۹۸۶ دائماً در حال افزایش بوده است.

(ارقام به میلیون فرانک
سوئیس به قیمت جاری):

میزان صادرات سوئیس و سهم آن در تولید ناخالص ملی
در سالهای ۱۹۸۲ تا ۱۹۸۶

سال	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	۱۹۸۵	۱۹۸۶
GDP	۱۹۵۹۸۰	۲۰۳۸۶۵	۲۱۳۲۳۰	۲۲۷۹۵۰	۲۴۲۹۴۵
صادرات	۵۲۶۵۹	۵۳۷۲۳	۶۰۶۵۲	۶۶۴۲۴	۶۷۰۰۴
سهم واردات در GDP	۲۷٪	۲۶٪	۲۸٪	۲۹٪	۲۸٪

مأخذ Ibid

اقلام عمده واردات: از حیث ارزش
مهم ترین واردات سوئیس ماشین آلات است.

جدول زیر مهم ترین اقلام وارداتی سوئیس را نشان می دهد:

درصد افزایش نسبت به سال قبل	به مبلغ رد فرانک		
	سهم از کل واردات	۱۹۸۶	
۸/۹	۱۹/۳	۱۴/۲	ماشین آلات
-۵/۴	۱۱/۵	۸/۴	محصولات شیمیائی
۱۹/۸	۱۰/۲	۷/۵	وسایل نقلیه
-۰/۰۹	۱۰/۰	۷/۳	بوناک و منسوجات
-۳/۶	۹/۸	۷/۲	محصولات کشاورزی جنگلی و شلات
۰/۳	۹/۴	۶/۹	فلزات و محصولات فلزی
-۴۲/۱	۵/۷	۴/۲	انرژی و روغنها
۶/۰	۳/۸	۲/۸	کاغذ و محصولات کاغذی
۳/۲	۳/۶	۲/۶	جرم ، لاستیک و محصولات پلاستیکی
-۱/۷	۱۰۰	۲۳/۵	کل شامل سایر اقلام

مأخذ: Lloyds Bank, Switzerland Economic Report 1987, P.20.

اقلام عمده صادرات: در عین حالیکه صنعتی است مهمترین صادرات آن نیز
مهمترین واردات سوئیس ماشین آلات است.

مهمترین اقلام صادراتی سوئیس از حیث ارزش (فوب)

افزایش سالانه (درصد)		درصد سهم در سال ۱۹۸۶	۱۹۸۶	
۱۹۸۲ - ۸۶ (متوسط)	۱۹۸۶		مبلغ	رد فرانک
۵/۶	۵/۹	۳۱/۸	۲۱/۳	ماشین آلات
۶/۰	۱/۲	۲۱/۳	۱۴/۳	مواد شیمیائی

۱/۳	-۶/۹	۱۷/۰	۱۱/۴	ابزار آلات وساعت
۶/۶	-۲/۲	۸/۷	۵/۹	فلزات و محصولات فلزی
۴/۱	-۲/۵	۶/۹	۴/۶	منسوجات و پوشاک
۳/۶	-۱/۱	۳/۸	۲/۵	کشاورزی، جنگلداری و صید
۸/۶	۶/۹	۲/۴	۱/۶	پوست خام، چرم، لاستیک و پلاستیک
۶/۳	۳/۲	۲/۴	۱/۶	کالاهای غذایی
۴/۲	۷/۵	۱/۷	۱/۱	وسایل نقلیه
۴/۹	۰/۶	۱۰۰/۰	۶۷/۰	سایر اقلام

مأخذ Ibid, P. 24

سهم مواد اولیه، کالاهای واسطه‌ای، سرمایه‌ای و مصرفی در واردات: سوئیس نیز مانند بعضی دیگر از کشورهای پیشرفته صنعتی (ژاپن، انگلستان، بلژیک) با کمبود شدید مواد اولیه روبروست به نحوی که نزدیک به ۴۰ درصد از واردات این کشور را مواد اولیه و کالاهای نیمه‌ساخته تشکیل می‌دهد. در حالیکه بین سالهای ۱۹۸۵ تا ۱۹۸۷ سهم مواد اولیه در واردات سوئیس به آرامی کاهش داشته و از ۱۹/۵ درصد به ۱۸/۷ درصد تقلیل یافته است سهم کالاهای مصرفی از قریب ۳۳ درصد به حدود ۳۶/۶ درصد افزایش داشته است. در طول همین مدت سهم کالاهای سرمایه‌ای در واردات از قریب ۱۸ درصد به حدود ۲۲ درصد رشد کرده است.

سهم گروه کالاها در واردات سوئیس (میلیون دلار آمریکا):

(میلیون دلار آمریکا):

سهم گروه کالاها در واردات سوئیس

۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	
۵۰/۴	۴۹/۳	۵۰/۱	کل واردات سوئیس
۱۸/۷	۱۸/۹	۱۹/۵	مواد اولیه و کالاهای نیمه‌تمام
۱۸/۳	۱۷/۴	۱۶/۵	کالاهای مصرفی
۱۱/۲	۱۰/۲	۹/۳	کالاهای سرمایه‌ای
۲/۲	۲/۸	۴/۸	برق و مواد سوختی

مأخذ Union Bank of Switzerland, *Switzerland in Figures*, Union Bank of Switzerland 1988.

ارزش صادرات گروه کالاهای فوق الذکر در سالهای ۱۹۸۲ و ۱۹۸۶ (میلیون فرانک سویس):

۱۹۸۶	۱۹۸۲	
۲۵۲۸۸/۳	۱۹۵۷۰/۱	مواد اولیه و کالاهای نیم ساخته
۲۳۲۱۵/۵	۱۸۲۱۹/۳	کالاهای سرمایه ای
۱۸۲۹۰/۷	۱۴۷۹۰/۴	کالاهای مصرفی

EIU, Country profile, Switzerland 1987/1988, P.24.

مأخذ

بررسی بازارهای تجارتي صادراتی: آلمان غربی مهمترین بازار کالاهای صادراتی سوئیس است. هر ساله تقریباً یک پنجم از صادرات سوئیس به این کشور ارسال می شود. در سال ۱۹۸۷ بعد از آلمان غربی فرانسه با ۹/۱ درصد در مقام دوم قرار داشت، آمریکا با ۸/۸ درصد، ایتالیا با ۸/۳ درصد و انگلستان با ۷/۵ درصد به ترتیب در مقامهای بعدی قرار دارند بطور کلی جامعه

سهم مواد اولیه، کالاهای واسطه ای، سرمایه ای و مصرفی در صادرات: در سال ۱۹۸۲، ۳۷ درصد از صادرات سوئیس را مواد اولیه و کالاهای نیمه ساخته تشکیل میداد. سهم کالاهای سرمایه ای نیز برای سالهای ۱۹۸۲-۱۹۸۶ در سطح ۳۵ درصد ثابت باقی ماند. این موضوع در مورد کالاهای مصرفی نیز برای این دو سال صادق است.

سهم بزرگترین کشورهای غربی از صادرات سوئیس: مطالعات فرنگی

۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۲	
۲۱/۲	۲۱/۱	۱۸/۲	آلمان غربی
۸/۸	۹/۵	۷/۸	امریکا
۹/۱	۹/۱	۹/۰	فرانسه
۷/۵	۷/۷	۶/۲	انگلستان
۸/۳	۷/۷	۷/۵	ایتالیا

Ibid مأخذ

اقتصادی اروپا بیش از نیمی از صادرات سوئیس را به خود اختصاص می‌دهد.

۲۱ سال گذشته هیچ‌گاه با کسری تراز پرداختها مواجه نبوده است. عاملی که متضمن مازاد سوئیس در تراز پرداختها بوده صادرات نامرئی این کشور است که همیشه

تحولات تراز پرداختها: سوئیس در طول

شمائی از وضعیت تراز پرداختهای سوئیس بین سالهای ۱۹۸۱ تا ۱۹۸۵ (ارقام به میلیون دلار):

۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	۱۹۸۱	
۳۷۰۵۷	۳۵۷۵۶	۳۳۹۰۵	۲۶۱۹۶	۲۷۰۹۷	صادرات کالاها (فوب)
-۳۸۶۱۸	-۳۸۳۷۲	-۳۹۲۹۹	-۲۸۳۰۳	-۳۰۴۱۵	واردات کالاها (")
-۱۵۶۱	-۲۶۱۶	-۵۳۹۴	-۲۱۰۷	-۳۳۱۸	تراز تجاری
۱۹۶۱۸	۱۹۰۸۶	۱۸۵۸۹	۱۸۹۹۷	۱۲۹۲۳	صادرات خدمات
-۱۱۰۴۳	-۱۱۰۳۷	-۱۱۰۷۳	-۱۱۹۴۳	-۷۱۴۶	واردات خدمات
-۸۴۲	-۸۲۶	-۹۰۱	-۹۲۱	-۸۸۱	خالص انتقالات بخش خصوصی
۳۴	-۹	-۱۳	-۹۹	-۱۲۲	" " " رسمی
۶۲۰۶	۲۵۹۸	۱۲۰۹	۳۲۳۸	۱۴۵۶	تراز حساب جاری
-۳۳۷۸	-۳۲۲	۱۵۱	-	-	سرما به‌گذاری مستقیم
-۱۱۳۹	-۲۸۷۶	-۳۹۸۷	-۱۲۴۸۰	-۸۴۸۸	سرما به‌گذاری در اوراق قرضه (غیر مستقیم)
-۲۹۵۰	-۸۴۴	۱۱۲۹	-۱۱۲۵	-۱۱۳۴	سایر سرما به‌های دراز مدت
-۱۶۹۱	-۲۴۷۹	-۲۹۱۸	۱۵۲۵	۲۲۴۶	سرما به‌های کوتاه مدت
-۸۱۵۸	-۶۵۶۱	-۵۶۰۵	-۱۲۰۸۰	-۷۳۷۶	تراز حساب سرما به
۳۱۸۳	۲۴۴۴	۲۷۸۲	۱۱۶۵۰	۵۳۹۹	اشتیاقات و حذقیات
۱۴۷۰	-۱۲۲۴	-۲۰۱	-۱۶۶۱	-۶۸۸	اقلام متمام
-۲	۱۱	-۲۹۴	-۱۳۳	-۴۳۱	بدهیها شامل ذخایر پسرودول خارجی
-۲۶۹۷	-۲۶۷	۳۱۱	-۱۷۰۵	۱۶۳۹	تغییر در ذخایر (به معنای افزایش است)

جدول زیر وضعیت تراز پرداختهای سوئیس را برای سال ۸۶ و ۸۷ نشان می‌دهد. (ارقام به میلیارد دلار)

۱۹۸۷	۱۹۸۶	
-۵/۲	-۴/۲	تراز تجاری
+۱/۵	+۱/۵	تراز توریم
+۱۰/۱	+۱۰/۲	تراز درآمد سرمایه‌گذاری
+۰/۸	+۰/۹	تراز سایر اقلام
+۷/۲	+۸/۲	تراز حساب جاری
-۴/۸	-۹/۹	انتقال سرمایه (خالص)
+۲/۷	+۲/۹	حذفیات
-۳/۱	-۱/۲	تراز پرداختها

مأخذ

Union Bank of Switzerland, *Switzerland in Figures*, Union Bank of Switzerland, 1988.

بر واردات نامرئی آن فزونی داشته است. عمده سوئیس محسوب می‌گردند. در این میان

کشوره‌های عضو جامعه اقتصادی اروپا بزرگترین سهم را از واردات و صادرات سوئیس دارند. بعد از جامعه اقتصادی اروپا، آمریکای شمالی مهمترین طرف تجاری سوئیس است.

مبادلات بازرگانی با بلوک شرق: سهم کشورهای بلوک شرق از واردات و صادرات سوئیس در اوائل دهه ۱۹۸۰ ناچیز بوده است.

چگونگی مبادلات بازرگانی با کشورها:

مبادلات بازرگانی با کشورهای مسلمان:

سوئیس با تمام کشورهای مسلمان دارای روابط بازرگانی است ولی چنانکه قبلاً هم ذکر شد سهم این کشورها از صادرات سوئیس اندک است و لمی بخش قابل ملاحظه‌ای از واردات نفت سوئیس را این کشورها تأمین می‌کنند.

مبادلات بازرگانی با کشورهای بلوک

غرب: کشورهای بلوک غرب طرفهای تجاری